

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.296 van 31 maart 2016
in de zaak A. 217.982/IX-8787**

In zake: Sofie MOORTHAMERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Fernand Keuleneer
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Alain François en Kristof Caluwaert
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 december 2015, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“- de beslissing van 19 oktober 2015 van een zgn. ‘gelegenheidscommissie’ van de VUB, waarbij [Sofie Moorthamers] ‘unaniem’ geen plaats voor specialisatie in de geneeskunde binnen het VUB-contingent toegekend wordt en waarbij andere kandidaten wel een plaats binnen het contingent werden toegekend [...],
- de daaropvolgende beslissing van 12 november 2015 van de interne beroepsinstantie van de VUB, waarbij het interne beroep van [Sofie Moorthamers] d.d. 3 november 2015 tegen bovenvermelde beslissing [...] onontvankelijk verklaard werd.”

Verzoekster vraagt tevens dat de Raad van State de verwerende partij zou bevelen om een nieuwe beslissing te nemen onder voorwaarden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Fernand Keuleneer en Egidius Van Heddeghem, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Kristof Caluwaert, die in eigen naam en tevens *loco* advocaat Alain François, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is laatstejaarsstudente geneeskunde (*master of medicine* in de geneeskunde) aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB).

In september 2015 postuleert zij voor een plaats als ‘arts-specialist in opleiding’ voor de specialisatie ‘interne geneeskunde – geriatrie’.

3.2. Op 19 oktober 2015 beslist een ‘gelegenheidscommissie’ over de toekenning “van een VUB-ticket in het kader van de contingentering voor de opleiding master na master in de specialistische geneeskunde”, waarbij zij vaststelt welke studenten “in aanmerking komen voor een VUB-ticket om de opleiding master na master in de specialistische geneeskunde tijdens het volgende academiejaar op te starten, op voorwaarde dat zij dit academiejaar hun diploma arts behalen en op voorwaarde dat ze geselecteerd worden door de stagemeester van hun voorkeur opleiding”.

Over verzoekster beslist de commissie “unaniem dat Mevr. Sofie Moorthamers niet gerangschikt wordt en dat zij niet in aanmerking komt voor een plaats binnen het VUB contingent voor de discipline waarin zij opgeleid wil worden”. Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.3. Op 3 november 2015 dient verzoekster een “verzoekschrift tot instelling van intern beroep” in bij de beroepsinstantie van de faculteit Geneeskunde.

Met een brief van 12 november 2015 deelt de voorzitter van die commissie aan verzoekster mee “dat de interne beroepsinstantie niet bevoegd is” en dat het beroep “bijgevolg onontvankelijk” is. Dit is de tweede met dit beroep bestreden beslissing.

3.4. Verzoekster heeft tegen dezelfde beslissingen een beroep ingediend bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

Bij arrest nr. 2806 van 2 februari 2016 vernietigt deze rechter de beslissing van de interne beroepsinstantie van 12 november 2015 en beveelt hij dat deze instantie uiterlijk tegen 2 maart 2016 een nieuwe beslissing zal nemen.

Het cassatieberoep tegen dit arrest, ingesteld door de VUB, is door de Raad van State op 14 maart 2016 toelaatbaar verklaard.

3.5. Verzoekster heeft ook vorderingen ingeleid bij de gewone rechter.

In een beschikking van 25 januari 2016 van de kortgedingkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel wordt een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen afgewezen.

IV. Toepassing kortedebattenprocedure - rechtsmacht van de Raad van State

4. Niet wordt betwist dat de voorliggende zaak een onderwijsge-
schil betreft, meer bepaald over de toegang tot een opleiding in het hoger onder-
wijs.

5. In het inleidend verzoekschrift refereert verzoekster met be-
trekking tot de vraag of het geschil betrekking heeft op een studievoortgangsbe-
slissing en de bevoegde rechter aan 's Raads arrest nr. 232.534 van 13 oktober
2015 en zij stelt:

“De beslissing omtrent de toekenning van dergelijk aanvaardingsattest is een eenzijdige en uitvoerbare rechtshandeling, genomen door een admini-
stratieve overheid (i.c. de VUB). Nu blijkt dat de Raad voor betwistingen
inzake studievoortgangsbeslissingen misschien niet bevoegd is om te
oordelen over de toekenning van een aanvaardingsattest (het zgn. ‘ticket’),
is de Raad van State bevoegd om kennis te nemen van dit beroep, gezien
zijn bevoegdheid o.g.v. art. 14 RvS wet.”

6. Nadat het auditoraat voorstelt om ambtshalve en met toepassing
van de versnelde kortedebattenprocedure te besluiten tot de onbevoegdheid van de

Raad van State om kennis te nemen van het geschil, bepaalt verzoekster zich op de terechtzitting ertoe de hoop uit te spreken dat ten minste één rechter zich over de gegrondheid van haar zaak zal uitspreken. Tot enige inhoudelijke refutatio van de argumentatie van het auditoraatsverslag komt zij niet.

7. Terecht herinnert het auditoraatsverslag aan hetgeen de Raad van State eerder reeds heeft geoordeeld in arrest nr. 209.304 van 30 november 2010:

“Luidens artikel II.3, § 1, van het aanvullingsdecreet van 19 maart 2004 [*thans opgenomen in artikel II.273, § 1, Codex Hoger Onderwijs*], sluiten het bestuur en de student door de inschrijving ‘een toetredingsovereenkomst’. In de parlementaire bespreking (*Parl.St.* VI.Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 4 en 10-11) staat daarover te lezen dat de decreetgever ‘meent dat de student zich op contractuele basis tot het bestuur verhoudt (onafhankelijk van de aard van de betrokken instelling)’ en dat ‘(d)oor de inschrijving (...) de wilsovereenstemming (wordt) bekrachtigd’. De decreetgever kiest uitdrukkelijk voor de ‘contractuele kwalificatie’ van de aard van de rechtspositie van de student en dat ‘impliceert de toepasselijkheid van het gemene civiele recht en het feit dat geschillen inzake deze rechtsverhouding voor de gewone rechter moeten worden gebracht’. Die verhouding wordt in contrast gebracht met geschillen die voortspruiten uit ‘de verhouding student-examencommissie’, die ‘publiekrechtelijk van aard’ wordt genoemd.

Over die laatste bepaalt artikel II.4, van het aanvullingsdecreet [*thans artikel II.274 Codex Hoger Onderwijs*]:

‘Het bestuur, of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur, treedt bij het nemen van een studievoortgangsbeslissing op als openbare dienst, die in een reglementaire verhouding staat tot de student’. Tegelijk draagt de decreetgever de geschillenregeling voor deze studievoortgangsbeslissingen evenwel op aan de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen (oorspronkelijk nog ‘Raad voor examenbetwistingen’ genaamd) ‘in het licht van de bevoegdheidsafbakening tussen de justitiële en de administratieve rechter, vastgelegd in artikelen 144 en 145 G.W.’. De decreetgever oordeelt immers ‘dat het recht op een studiebewijs en op een behoorlijke examenbedeling van politieke aard is’, reden waarom ‘op grond van de bepalingen van artikel 145 G.W. een administratief rechtscollege in het leven (kan) worden geroepen, belast met de beslechting van examengeschillen’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 18).”

De Raad valt deze beoordeling ook voor de voorliggende zaak bij.

8. Uit de niet door verzoekster bekritiseerde regelgeving in de Codex Hoger Onderwijs zoals hiervóór aangehaald, volgt dat een betwisting over een weigering tot inschrijving in de master-na-masteropleiding in de ‘specialistische geneeskunde’ door de decreetgever opgevat is als een geschil over de contractuele rechtsbetrekking tussen partijen. De decreetgever heeft dit geschil meer bepaald beschouwd als betrekking hebbend op een politiek subjectief recht. Beslechting van geschillen betreffende politieke subjectieve rechten behoort krachtens artikel 145 van de Grondwet tot de bevoegdheid van de gewone rechter, “behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen”. Welnu, de bevoegdheid om zich uit te spreken over het voorliggende geschil is door de decreetgever niet uitdrukkelijk aan de Raad van State toebedeeld, laat staan nog dat ze kan worden ingepast in de algemene annulatiebevoegdheid die artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, aan de Raad van State heeft verleend.

9. Op het antwoord op de vraag of de bestreden weigering door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen terecht is bestempeld als een door de decreetgever aan zijn oordeel onderworpen studievoortgangsbeslissing, zoals bedoeld in artikel I.3., 69°, van de Codex Hoger Onderwijs, zal de Raad van State niet vooruitlopen aangezien hij als cassatierechter is geroepen om daarover te oordelen.

Maar alleszins sluit ook de eventuele bevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen hoe dan ook de algemene, residuaire annulatiebevoegdheid van de Raad van State uit.

10. Ambtshalve stelt de Raad van State vast, geen kennis te mogen nemen van de zaak.

V. De vordering tot schorsing

11. De verwerping van het beroep tot nietigverklaring heeft tot gevolg dat ook de vordering tot schorsing en het verzoek tot het bevelen van voorlopige maatregelen verworpen moeten worden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 maart 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren